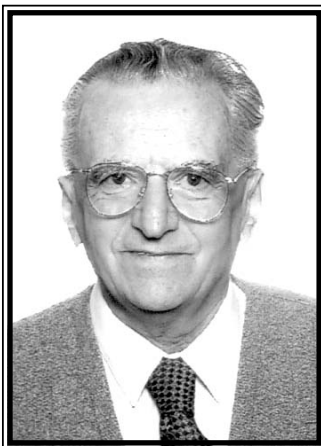

HALÁLOZÁS

Vagács Géza
(1928–2008)

Szomorúan értesültünk arról, hogy életének 81. évében, 2008. szeptember 18-án csendesen elhunyt Vagács Géza okleveles mérnök, automatizálási szakmérnök. Hamvasztás utáni búcsúztatása október 7-én volt a Cinkotai Temetőben. Búcsúbeszédet mondott a FÖMI részéről Winkler Péter, a tanfolyamútrások és a barátok nevében dr. Székely Domokos. Mindkét beszédet az alábbiakban közöljük.

munkájában. Számos előadást tartott, több mint ötven szakcikke, ismertető cikke jelent meg a Geodézia és Kartográfiaiban. Hosszú éveken át tagja volt az Egyesület országos választmányának. Nyugdíjba vonulása után a Szeniorok klubjának előbb titkára, majd elnökeként számos rendezvény szervezésével segítette a nyugdíjas kollégák kapcsolattartását szakmai közéletünkkel. Mindig érdeklődött az újabb eljárások iránt, folyamatosan követte szakmai területünk fejlődését, elismeréssel adózott a fiatalabb kollégák elért eredményeinek.

Vagács Géza „csendben és békében – ahogyan élt – eltávozott.” Emlékét megőrizzük!

Kedves Géza!

Nyugodjál békében!

Winkler Péter

Kedves Géza!

A Földmérési és Távérzékelési Intézet munkatársai nevében búcsúzunk Tőled, ahonnan 1988. június 1-jével több mint negyven év munkában töltött év után tudományos főmunkatársként mentél nyugdíjba.

Vagács Géza szakmánkkal 1949-ben került kapcsolatba, a Földrajzi Könyv- és térképtár gyakornokaként. Az Országos Földmérési Intézet technikai tanfolyamának elvégzése után 1952. január elsejétől a Földmérési Iroda, majd jogutódja, a Városmérési Iroda, illetve a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat munkatársa lett előbb topográfusként, majd illesztőpont mérőként, végül fotogrammetriaként folytatta munkáját. Munka mellett levelezőként szerezte meg mérnöki diplomáját a Soproni Műszaki Egyetem földmérőmérnöki karán 1958-ban. 1959. január 1-jétől a Kartográfiai Vállalat fotogeodéziai osztályán a légiháromszögelési csoport vezetésével bízták meg. Nevéhez fűződik a légiháromszögelés grafikus kiegyenlítésének megvalósítása és gyakorlati alkalmazása, amely abban az időben nagymértékben járult hozzá a fotogrammetriai eljárások széleskörű hazai bevezetéséhez. 1967-ben védte meg szakdolgozatát a BME Geodéziai Automatizálási Szakmérnöki képzésén.

Elért eredményeinek köszönhetően 1968. január elsejétől kinevezték a BGTV akkor alakult fotogrammetriai osztályának vezetőjévé. Ezt a tisztséget 1974. szeptember 30-ig töltötte be, amikor is áthelyezték a Földmérési Intézet hazai szakmai életben egyre erősebb szerepet betöltő Kutatási Főosztályára, tudományos főmunkatársként. Intézetünknel jelentős szerepet játszott a fotogrammetriai eljárások nagyméretarányú térképezési alkalmazásának kidolgozásában, a földi fotogrammetriai útmutató elkészítésében. Nyelvismeretének köszönhetően több éven keresztül szerkesztője volt a Geodinform szakmai tájékoztatónak. Munkásságát többek között a „Térképészet Kiváló dolgozója”, valamint vállalati és intézeti „Kiváló dolgozó” kitüntetéssel ismerték el.

A Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek alapító tagja volt. Aktívan vett részt a társadalmi-szakmai ismeretterjesztésben, elsősorban a fotogrammetriai szakosztály

Tisztelt Gyászoló Gyülekezet!
Kedves Géza!

Volt tanfolyamútrásaid, egykori munkatársaid és barátaid nevében jöttem búcsúzni tőled. Nem is olyan régen, néhány héttel ezelőtt otthonodban meglátogattalak. Akkor még nagy örömmel beszélgettünk és tekintettünk a jövőbe. Nem gondoltam arra, hogy hamarosan itt fogok állni ravatalod előtt és fájó szívvel szölok hozzád.

Legutóbbi találkozásunkkor emlékeztünk a régi, szép időkre, amikor még aktívan és fiatalos lendülettel dolgoztunk. Együtt emlékeztünk egykori barátainkra és volt munkatársainkra, akiknek sokat köszönhetünk: *Szabó Bélára, Györy Jánosra, Kondorossy Miklósrá, Kuti Laci bácsira, Kemenes Pista bácsira, Szendy Béla bácsira*. Ők nemcsak főnökeink, de egyben példaképeink is voltak.

Később elváltak útjaink. Te a fotogrammetriai kutatás és a légiháromszögelés gyakorlati alkalmazásának megvalósításával foglalkoztál. Szép sikereket értél el szakmánknak ezen a területén – amit bizonyít az a sok ágazati kitüntetés is amit kaptál –, előbb mint fotogrammetriai osztályvezető, később mint tudományos főmunkatárs. Bár ritkábban találkoztunk, mert az Élet engem más területre irányított, de a barátságunkat összekötő szálak nem gyengültek. Mind a tanfolyam találkozókön, mind pedig Társaságunk Szenior Klubjában (melynek később elnöke is lettél) rendszeresen összejöttünk. Befejezésül tanúsíthatom, hogy szakmánknak mindenkor odaadó, hűséges és alázatos szolgálója voltál. Sajnos földi pályafutásod most véget ért. A nemes harcot megharcoltad, futásodat elvégezted, hitedet megtartottad.

Drága Barátom!

Eljöttünk hozzád, hogy utolsó utadra elkísérjünk. Emléked szívünkben tovább él. Nyugodalmad legyen békés! Isten Veled!

Dr. Székely Domokos